

És hora de tornar a casa

Per Eloi A el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Sol

Lletra original

Malalties per mancaça d'aire, nits estranyes de ressaca i mala maror; mil raons per a posar distància entre mi i aquesta terra feta presó. Començar en un altre lloc no sàpiguen qui sóc, recobrar aquell dolç plaer d'amagar-me i observar la gent. Passa el temps i el vi de la nostàlgia que engoleixes per les tardes quan es fa fosc va recuperant, per art de màgia, gestos oblidats, sorolls i certes olors. I el mateix que em va portar a anar-me'n nord enllà ara té un perdut encant, un avís de que ja arriba el meu dia perquè Content enfilo les escales del tren, és hora de tornar a casa. Content vull retrobar-me amb la meva genti veure'ls iguals però diferents. Porto a les butxaques mil adreces plenes de records que amb el temps s'esborraran, com aquells colors de fotos velles que per treure'm l'enyorança mirava allà. I tot i que el mes entrant pensaré ja en fotre el camp, ara em moro per tornar; el sotrac damunt la via marca el ritme perquè Content enfilo les escales del tren, és hora de tornar a casa. Content vull retrobar-me amb la meva genti veure'ls iguals però diferents.

Lletra traduïda

... però "Ningú és profeta a la seva terra".

"Parla de l'exili voluntari, del que es necessita per canviar d'aires i regenerar-se. Tornar et fa apreciar les petites coses de cada dia a les que no donaves importància" (Gavaldà) No t'ha passat mai que has estat uns dies fora de casa, fent una experiència molt important per tu (des de un viatge al 4rt món o a qualssevol racó, a uns camps de treball, fent una ruta pels pirineus, el Camino de Santiago, de monitor a unes colònies...) i sents que tens ganes de tornar a casa però que, alhora, res és ben bé com abans? No t'ha passat mai que tens el cor mig esquinçat entre les arrels que estimes i unes ganes molt fortes de viure la vida al màxim que t'empenyen a anar més lluny? Potser quan tornis et quedarà un regust agre dolç. Potser hi haurà gent que ja et té "catalogat", fixat dins d'un clíxe, i no podrà acceptar que tu hagis canviat. Aleshores no et desanimis perquè, de la mateixa manera que sents aquestes ganes boges de tornar a les arrels que tens, també cal tenir ganes per fotre el camp. És com el joc del pi: cal anar corrents, tocar la casa i després tornar corrents a amagar-se. Un tal Jesús també va experimentar que era l'hora de tornar a casa, al seu poble. Però el seu retrobament amb la gent de Natzaret no van ser flors i violes. Els del poble no s'esperaven que el fill del fuster hagués canviat tant... ningú és profeta a la seva terra !!!

Cap profeta no és ben rebut al seu poble

I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit: L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Després plegà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los: -Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar. Tothom l'aprojava i es meravellava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca. I deien: -¿No és el fill de Josep, aquest? Ell els digué: -Ben segur que m'aplicareu aquella dita: "Metge, cura't a tu mateix!" Tot el que hem sentit a dir que feies a Cafarnaüm, fes-ho també aquí al teu poble. I afegí: -**Us asseguro que cap profeta no és ben rebut al seu poble.** Més encara, us asseguro que en temps d'Elies, quan el cel es va tancar durant tres anys i sis mesos i una gran fam s'estengué per tot el país, hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una dona viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu, també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no fou purificat, sinó Naaman, de Síria. Lc 4, 16 - 27
